

[Niels Eriksen.]

en sanering af kapitalmarkedet og en tilbagevenden til et effektivt, liberalistisk kreditsystem, hvor bankerne kan belåne obligationer i nationalbanken, er ting, der indbyrdes hænger sammen og også er af afgørende betydning for de likviditetskrav, der kan stilles til bankerne. Bankkredit-ten er samfundets meget produktive kredit. Danske banker har placeret store midler i mere langfristede anlægskreditter i by og på land. Det er et forhold, som har stor betydning for bankernes likviditet, og som vil gøre det vanskeligt, ikke mindst for de mindre banker, der forholdsvis har udlånt flest midler, at indordne sig under for hastige variationer i likviditetskravene. Der må ikke slås noget i stykker her, for bankerne vil i de kommende år få en svær opgave med at finansiere de investeringer, der skal sikre næste generations beskæftigelse og levestandard. Vi har heldigvis her i landet et godt bankvæsen, og jeg vil håbe, at vi kan få udarbejdet en lov, der ikke stækker bankernes mulighed for at medvirke til det frie, sunde erhvervslivs trivsel.

Ud fra disse betragtninger kan mit parti medvirke til en velvillig behandling af lovforslaget i det kommende udvalg.

Rasting: De to ærede ordførere for henholdsvis socialdemokratiet og partiet venstre, som nu har talt, har som indledning til deres taler givet et kort rids af selve banklovens historie og de særlige banklovs-tillægs historie, og jeg skal for at forkorte forhandlingerne ikke gentage på disse punkter.

Jeg vil fremhæve, at dette lovforslag, som det fremgår af bemærkningerne, inden sin fremsættelse har været genstand for en grundig, saglig undersøgelse ved forhandling mellem handelsministeriet, Danmarks Nationalbank og Bankernes Fællesrepræsentation sammen med en særlig sagkyndig rådgiver, professor, dr. polit. Carl Iversen. Da nu de almindelige linier i det historiske billede er blevet trukket op

og jeg som sagt ikke vil gentage dette, kunne jeg måske tage anledning til at nævne andre ting, som de ærede ordførere ikke har fremhævet.

Jeg vil gerne gøre en kort indledende bemærkning i anledning af, at der foretages en ændring vedrørende indbringelse af spørgsmål om bankvirksomhed for domstolene. Tidligere har det været således, at det rent administrativt i sidste instans af handelsministeren har været afgjort, hvorvidt et forretningsforetagende måtte blive betragtet som bankforetagende. Det skulle være en endelig afgørelse. Nu er ordet „endelig“ slettet, således at man fremtidig kan regne med, at dette spørgsmål, når der er retlige tvivl, af borgerne kan føres frem ved domstolene. Jeg betragter dette som en forbedring og mener, at man herved er nået frem til en lignende løsning, som man f. eks. har indenfor forsikringstilsynslovgivningen, hvor man, når det gælder prøvelse af, om der foreligger livsforsikrings- eller skadesforsikringsvirksomhed, er berettiget til at bringe sagen ind til sidste afgørelse for domstolene, for så vidt som der er tale om en juridisk fortolkning af lovens regler.

Et af hovedspørgsmålene er kapitalens fremtidige fiksering ved nystiftelse af banker ved 1 mill. kr. i modsætning til tidligere 300 000 kr. I motiverne er dette begrundet med to ting, dels for det første den almindelige stigning i prisniveauet og dernæst nødvendigheden af en større kapital til imødegåelse af uforholdsmæssige tab for de mindre banker som følge af tendensen til større koncentration af virksomhederne indenfor erhvervslivet. Prisstigningen kan man naturligvis ikke komme uden om, men spørgsmålet er dog, om den kan motivere, at man går helt op til 1 mill. kr., springer op til millionen fra de 300 000 kr. Med hensyn til det andet, i hvilket omfang det er ønskeligt, at bankvæsenet bliver koncentreret på en enkelt større, dominerende virksomhed, mener jeg, at dette selvfølgelig kan have sine fordele, men at det er så stort et spørgsmål om landets fremtidige økonomiske